

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 314

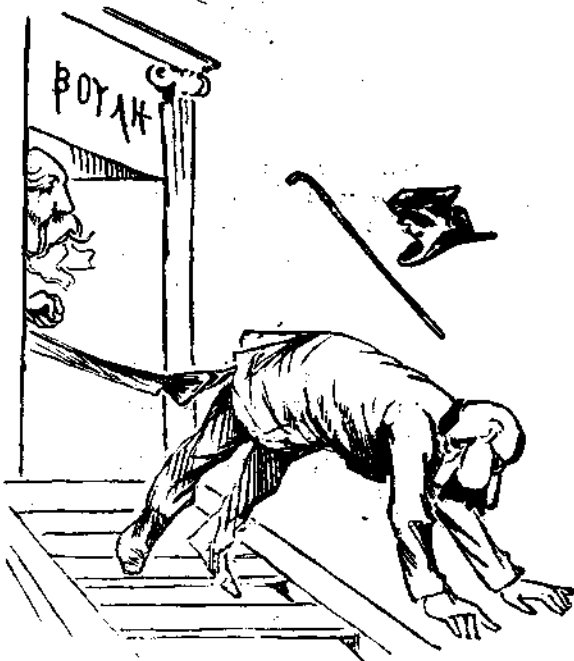
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα: διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθῆναις, 10 Φεβρουαρίου 1885

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Ὁ Ἀσμοδαῖος διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος σφοδρῆς συγκινήσεως ἐπὶ τοῖς τελευταίοις γεγονόσιν. Ἡ ἀπὸ πολλοῦ ποθουμένη πολιτικὴ μεταβολὴ ἐπετελέσθη τέλος πάντων καὶ ὡς πολίτης συνταγματικῶς συμμερίζεται τὴν γενικὴν χαρὰν, αἰσθανόμενος μάλιστα καὶ ἰδιαιτέρην εὐχαρίστησιν διὰ καὶ αὐτὸς συνέδραμε γατὰ τι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ πρὸς τὸ αἶσθημα τοῦτο συμφύρεται καὶ ἐγωιστικωτέρα τις σκέψις διὰ τὴν γενομένην μεταβολὴν ἔχει δι' αὐτὸν καὶ ἄλλην ἐκτὸς τῆς γενικῆς μερικωτέραν σημασίαν. Διότι κατὰ παράδοξον οἰωνὸν συμπίπτει πρὸς ἕτερον γεγονός ἰδιαιτέρως, ὅπως ἀφορῶν αὐτόν.

Διὰ τοῦ σημερινοῦ ἀκριβοῦς φύλλου ὁ «Ἀσμοδαῖος» εἰσέρχεται εἰς τὸ ἔβδομον αὐτοῦ ἔτος· αἱ δὲ περιστάσεις, οἵτινες προηγήθησαν, ἀφαιροῦσιν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τῆς μεταβολῆς ταύτης τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος ἀριθμοῦ τὸν συνήθη τύπον ἀπλῆς χρονολογίας

διότι μετὰ τοῦ ἔκτου ἔτους συμπληροῦται καὶ μία ὅλη περίοδος συνεχοῦς καὶ ὀρισμένης ἐργασίας, ἣν τῶ παρεῖχε τὸ παρελθόν, ἢ δ' ἐναρξίς τοῦ ἑβδομοῦ εἶνε σταθμὸς, πέραν τοῦ ὁποῦ ἀπλοῦται τὸ μέλλον ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀβεβαιότητι καὶ τῇ ἀοριστίᾳ. Δὲν εἶνε λοιπὸν φυσικὸν νὰ αἰσθάνεται ἤδη περιέργων τι συναίσθημα, οὔτε τὸ μέλλον ἀποστέρων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ παρελθόν, ὅπερ ἀφίπταται, διακειμένος συμπληθῶς; Καὶ πρὸς τοιοῦτο μάλιστα παρελθόν! Πλήρης φαιδρότης καὶ εὐθυμίας καὶ γελώτων καὶ πασάτων καὶ Κωπαϊδῶν καὶ Κατακλιῶν! Παρελθόν, οὐτινος ἐκάστη ἡμέρα ἐμειρεῖτο διὰ μιᾶς ὑπουργικῆς παρανομίας ἢ διὰ μιᾶς παννυχίου συνεδριάσεως, ἐκάστη ὥρα διὰ μιᾶς τροπολογίας τοῦ κ. Ζέγγελη ἢ τινος τῶν ὀπαδῶν του, ἐκάστον λεπτὸν διὰ μιᾶς μεταφράσεως τοῦ κ. Καζαζή! Παρελθόν, ὅπερ ἐδημιουργεῖ τὴν ἀμάθειαν, τὴν ἀβελτηρίαν, τὴν κακοήθειαν, τὴν μωρίαν καὶ τὸ παρεῖχον εἰς ἡμᾶς παραμεμορφωμένον καὶ τερατῶσχημον διὰ τὸ ἐπίδεικνύμενον ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ κωμικῇ εἰδεχθείᾳ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ ὑπὸ τοὺς ἀκρατήτους καγχασμοὺς τῶν θεωμένων.

Τούτου τοῦ πολιτίμου θησαυροῦ, τοῦ ἀνακοσπάστου κειμηλίου, τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ γοήτρου μας, τοῦ ἐν ταῖς δυσκολωτέραις στιγμαῖς τοῦ κοπιώδους ἔργου, ὅπερ μετερχόμεθα, γενναίου πάντοτε καὶ ἀπειδοῦς βοηθοῦ, ἔρχεται νὰ μᾶς στερήσῃ ἤδη αὐτὴ ἡ κατάρατος ἀντιπολίτευσις! Καὶ τώρα τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἂν ὁ λαὸς παρεκονεῖτο διὰ τὴν πρῶσαν κυβέρνησιν, ἀρῆραι τὸν ἐπιούσιον αὐτοῦ ἄρτον διὰ τῶν φθῶν, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν περιάγει ἡμᾶς ἡ ἀντιπολίτευσις, ρίπτουσα αὐτὸ καὶ ἀφαιροῦσα οὕτω τὸν ἐπιούσιον ἡμῶν γέλωτα.

Διὰ τὸν ἐξέλωμεν τῆς δυσχεροῦς ταύτης θέσεως οὐδὲν μέσον φαίνεται ἡμῖν πρόσφορον· ἀλλ' ὁ αἰώνιος φίλος καὶ συνεργάτης κ. Τρικοῦπης καὶ πίπτων δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ τὸν «Ἀσμοδαῖον» καὶ μᾶς παρέσχε τὸ μέσον τοῦτο. Ὡς ὁ πρωθυπουργός, ἐπιρρίπτομεν καὶ ἡμεῖς τὴν εὐθύνην τῶν μελλόντων εἰς τὴν αἰτίαν αὐτῶν ἀντιπολίτευσιν καὶ ἀπονιπτόμεθα τὰς χεῖρας, διὰ σάπικωνος μάλιστα. Αὕτη ἄς ὀφεται.

Οὕτω φερόμενοι δὲ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐμμεθα τελείως συνεπιεῖς καὶ πρὸς τὴν προτέραν ἡμῶν πορείαν. Διάσημὸς τις γάλλος ποιητῆς ἐν ἐξῆγκῳ αὐτοῦ ποιήματι: διὰ μακρῶν ἀρνεῖται τὴν θεότητα καὶ προσηλακίζει τὸν Χριστόν· ἀλλ' ἄρου ἐπὶ πολὺ διακηρῶν τὴν ἀπιστίαν ἐκουτοῦ καὶ παντὸς τοῦ περι αὐτὸνλοικοῦ κόσμου, αἴφνης ἐπανέρχεται εἰς ἡρεμωτέρας καὶ μελαγχολικωτέρας σκέψεις καὶ μετὰ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς κύπτει τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ σταυροῦ καὶ ἰνομολογεῖ ὅτι ὅ, τι ἔκαμεν Ἐκεῖνος διὰ τὸν κόσμον οὐδεὶς ἄλλος θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ πράξῃ. Γνωρίζομεν διὰ μεταχει-

ρίζομενοι τῆς παρομοίωσιν ταύτη καταδιώσκον τὰ ἅγια μέλη
τῶν κυνῶν· ἀλλὰ ἵκοντες ἐν δυνάμει ν' μὴ ὁμολογήσω-
μεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπί τῶν κερῶν πολλοῖσι τοῖς μετ' αἰεθί-
μακτος τῶν εὐνομοσύνων δι' ἃ ἔκαται ὁ κ. Τρικούπας ἐπὶ
τὸν «Αἰσθητικόν» ἔνδεξις ἄλλος θεοὶν ἰσχυρῶς καὶ τὸ πρῶτον.

ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΚΑΙ ΚΑΡΤΑΙΟΙ

Τρίτη Τετάρτη Θλιβερή, Πέμπτη παρασκευασμένη,
Παρασκευὴ ἐξημέρωσε μὲ γόνιμα καὶ μὲ λαοπαίε·
Ἦλθε Σάββατο, Κυριακὴ μὲ λίγα καὶ ἑσπέραις·
Μὲ τὸ Λομβάρδο ὄπουργό, τὸ Ἄραπιν ἀπὸ τῆς ἁγίας·
Ἦλθε κ' ἡ πρώτη τοῦ μηνός, ἡ πρώτη τοῦ ἑξαμήνου·
Πάνε τὰ σπύρτα χάθηκαν, ἡ τράπουλαις κρυφθήκαν·
Βγήκαν καινούριαι τράπουλαις, ἀγνώρισταις στὸν κόσμον,
Ὁ Φάντες ντάμα ἔγινε, κ' ὁ Ρήγας χῶρις σκούφια·
Κοντὰ στὰ τζάκια τὰ ἀβυστὰ καλῶν ἡ νοικοκυράδαι·
—Μὰς πήρες τὸ πέρυλιον, τὰ σπύρτα μὰς ἐπήρες·
Ὅλα τὰ πῆρες, ἄραπιν, ποῦ νὰ πῆρες μὲ δαῦτα·
Φωτὰ καὶ πῶς θ' ἀνάψουμε νὰ φάμε τὸ φαγὶ μας;
Κ' ἀπάντησ' ὁ Τρικούπας μὲ τὰ ὄρθι φακόλα·
—Τί μου γροῦστε φωτὰ ποῦ δὲν ἔχω Φωτῆλα;
Στὴ πόλι μέσα ἄφησα πυριτιδοποιεῖα·
Κ' ἔχουν μαπαρούτη μπόλικη ποῦ ἀνάβει κάθε μέρα·
Σύρτε νὰ μαγειρῆτε καὶ σεῖς μὲ τὸ μαπαροῦτι.
Θρήνος πολὺς καὶ ὄδυρος ἀκούεται σταῖς Λέσχαις·
—Ποῖος εἶν' ὁ ρήγας ὁ Καρρῶ κ' ὁ Ρήγας— Παλαμηδης;
Δὲν φθάνει ποῦ μὰς ἄφησε; ἔλους; μὰς χῶρις σκούφια·
Παρ' ἄφησε ξεσκουφίτους τοὺς μαῦρους τοὺς ρηγάδες;
Κ' ἀπῆντ' ἔσε ὁ Τρικούπας μὲ τὸ κοντὸ μουστακί·
—Ἐγὼ τὸ Ρηγάπουλο, κ' ἐκεῖνος δὲν σὰς φθάνει;
Κ' ἦλθε καὶ τὸ ξεφάντωμα τῆς Καθαρῆς Δευτέρας·
Ἐόκησαν δια καθαρὰ καὶ οὐρανὸς καὶ δρόμοι·
καὶ ὁ Λομβάρδος εὐπῆσε μὲ λερωμένα χέρια·
Γινετὶ πολὺ τὰ βούτηξε σὲ Κατακόλου βούρκο·
Στέκει καὶ συλλογίζεται καὶ μένει λυπημένος·
Γιὰτ' εἶδε ὄνειρο κακὸ στὸ ὕπνο τοῦ τῆ νύχτε,
εἶδε πῶς τὸν ἐθάφτανε στὴ Ζάκυθο, στὸν Ἄμμο,
Κ' ἦτανε νεκροθάπτης τοῦ ὁ Χρήστος ὁ Ἄραπης.
Τοὺς ἀνεψιούς τοῦ ἔσταλε νὰ βροῦν τὸν Κοσσονάκο
Ὅσαν Μανιάτης ποῦν' αὐτὸς νὰ τοῦ τὸ ξεδιμλύνῃ·
Κ' ὁ Κοσσονάκος τ' ἀκούσε, πολλὰ βαρὺ τοῦ φάνη,
τὸ βουρδουλά τοῦ ἔσπασε στὴ ράχι ἐνὸς κλητήρα
Ἀπὸ μετοχαῖς ἀπόλυται ἄφησε στὸ δελτίο·
Κ' ἐπήγε στὸ Τρικούπικα μὲ τὰ κακὰ χαμπέρια·
— Ἄν εἶσαι, πρῶεδρε, καλά, τὸν ἄρρωστο νὰ κάμης·
Νὰ πῆρες στὸ κρεββάτι σου νὰ βάλῃς τρεῖς ἀδέλλαις·
Κ' ἀδέλλαις ἂν σοῦ λείφουσε νὰ βάλῃς τὸ Σκουλοῦδι.
Ἄν κάμης αὐριο βουλή θε νὰ σὲ φᾶν τὰ φίδια·
— Φρόνιμος εἶσαι, Κωνσταντῆ, μ' ἄσχημ' ἀπηλογιήτης·
Ἐγὼμ' ἀσκέρι διαλεχτὸ καὶ φίλους ἀνδραλωμένους,
Ὁ Ντάντος ἂν λιγοψυχᾷ, μὰς μένουσιν τόσο ἄλλοι·
Μὰς μένει ὁ Κοντὸσταυλος, ὅπου μιλεῖ μὲ πῶζα·
Ἄλλὰ χῶρις ν' ἀκούεται μὰς μένει ὁ Βουλπιώτης,
Π' ἀκούεται μὰ δὲν μιλεῖ μὰς μένει ὁ Καραπάνος·
Ὁ Ποταμιάνος ὁ γλυκὸς κ' ὁ ἄγριος Πετρίτσας·
Κ' ὁ Σταφακίδης ὁ τρανὸς ποῦ εἰ μιλεῖ στὸ βῆμα·
Σ' ἄλη τὴν Πλάκα τσιμουτῆ καθόλου δὲν γροικιέται·
Τοὺς Τούρκους δὲν τοὺς ἔχομε; δὲν ἔχομε τὸν Κλέγκα;
Τὸν Ζέγγελη τὸν ἀκουστὸ μὲ τὰς τροπολογίας;
Δὲν ἔχομε τὸ Μάνταλο μὰζ' ἢ μὲ τὸ Σταμούλη;
Στὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς δὲν εἶν' οἱ καπνοφάνται;
Κ' ἄς εἶν' καλά ὁ Μενδρασιὸς γιὰ τὴν ἐπικουρία·
Κίχλαις καὶ Κίσσαις σχίζουσε τῆς θάλασσας τὸ κύμα·
Τοὺς κούκκους ποῦ μὰς ἔρωγαν ὀπίσω νὰ μὰς φέρουν·
Κ' ἂν θέλῃ, ὁ Θεὸς κ' ἡ Παναγιά καλὸν καιρὸν νὰ κάμῃ,
Μὰ τὴ ζωὴ τοῦ Νικολῶν καὶ μὰ τὴν Κωκαῖδα,
Γρήγορα σοῦ ὑπόσχομαι πῶς θάχω ἀπαρτία·
Κ' ἐσύναιε τ' ἀσκέρι τοῦ νὰ πᾶ, νὰ πολεμήσῃ
Καὶ μέρα Τρίτη κίνησε εἰς τὴ Βουλὴ νὰ πᾶ.

Ὅτι ἦταν, τ' ἀσκέρι λιγὸς, ἦταν ξεφουτισμένο
Καὶ τὸ ξαντεπολὶ τῶν ματὰ τὰ ταμπεύρια.
Τρικούπας κ' ἐπῆνε τὸ πολὺ κακὸ τὸ
Ἐγὼ κ' ἐπῆνε τὸν Καρρῶ κατῆ
Ὅτι εἰς τὸν ἄνθρωπον κ' ἀνέθηκε στὸ θῆμα·
— Στάθης λέει, βρε καὶ διάδω ἀστράωμε Καλπῶ·
Νὰ φέρουμε μὲ τῆς βουρδουλαῖς τῶν πῶς λείπουν·
Ἄραπ' τὸ ἴδιο γίνεταί, νοῖζω στὴν Ἄγγλια·
— Στάπκ, μωρὸ Νούμεκο, ὁ ἄλλοι τοῦ φωνάζουν,
Ἄστε τὰ λόγια τὰ κολλὰ μ' ἔλα νὰ μετρηθοῦμε.
Τρικούπας εἰπάει καὶ θέλει νὰ τρακίση
Κ' αὐτὸς στὸ βῆμα ἀπέθηκε, τί λέει δὲν γνωρίζει
Καὶ ἔσε τὴν ἄσπερη στείχη τὸν ἔξεπε τσα λῆσα ν.

Θρήνος κλαυθμὸς ἀκούεται σ' ἔλα τὰ ὑπουργεῖα·
Κλαῖουσιν οἱ τραπέζισσαι, κλαῖουσιν οἱ καπνοφάνται·
Χάνει ὁ ἀπὸ τῶν κενερί, τὰ τζάκια τοῦ ὁ Σκουλοῦδης,
Χάνει καὶ ὁ Κ' ἔσε μὰς τοὺς ἐστεμμένους ὑπνους.
Καὶ μὰς στὴν τόση συμφορὰ καὶ τὴν ἀνεμοζάλη
Σ' ἐφημερίδες γράφουμε, σ' ἐφημερίδες λέμε
— Ἐλεῖς κ' ἂν γκρεμισθῆκαμε, ἔχομε ἀπαρτία.

PASSOW

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἄπροσδόκητος ὄλος καὶ αἰφνιδίως ἐπῆλθεν ἡ ἀπὸ πολλοῦ
ἀνεμνομένη καὶ βεβαιωθεῖσα, πτώσις τοῦ ὑπουργεῖου Τρικούπη.
Ἄλλὰ τὸ ἀπρόσδοκον τοῦτο οὐδένα ἐξέπληξεν, οὔτε ἠδύνητο νὰ
ἐκπλήξῃ, διότι ἐπὶ αὐτὸ συνεφωνοῦν ὄλοι οἱ φυσιολογικοὶ ἰκανόνες.
Ὁ ὑπὸ ἐπὶ τῶν ἄσχημων συνήθως ἀταραλλάκτως ἐξυπᾶ
αἰφνιδίως ἀποτινάσσων διὰ μῆς τὸ κακὸν ὄνειρον.

Δυστυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ κακὸν αὐτὸ ὄνειρον εἶνε ἡ
ἀπεχθεστέρη τῶν πραγματικότητων. Ὁ ἀκαταστῆ ἄρα γε δυνατὴ
ἡ μεταβολὴ αὐτῆς καὶ ἡ ἐξάνανθός εἰς τὴν φυσικὴν κατάστασιν;
Αὐτὸς εἶνε ὁ γενικὸς κῆδος καὶ ἡ κενὴ ἐλπίς. Καὶ ὁ Ἄσμο-
δαῖος συνεπὶ πρὸς τοῦτο τῆς ἐγκαρδίου εὐχῆς του. Ἄλλὰ
διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν σταύλων τοῦ Αὐγείου ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου
θὰ ἐξήρκει ἄρα γε τὸ ὕδωρ ἐνὸς μόνου Ἀλφειοῦ, ἂν ἐν αὐτοῖς
διητώτο Καζάκι καὶ Δεμάθκι καὶ Σκουλοῦδκι;

Τὸ ἐν τῇ πτώσει ταύτῃ ἰδιάζον καὶ ἐνδιαφέρον δὲν εἶνε ἡ κοι-
νοβουλευτικὴ μειοψηφία, εἰς ἣν περιήλθεν ὁ διαθέτων ἄλλοτε τό-
σας ἑκατοστίας ψήφων, ἀλλ' ἡ καθολικὴ ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς
καὶ τῆς ἀνακουφίσεως διὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ γεγονότος. Ἐν τού-
τοις καὶ αὐτὸ ἀκόμη εὐρον νὰ διαμυρισηθῆσιν οἱ πεσόντες. Τού-
το δὲν πρέπει νὰ φανῆ παράδοξον, ἀφοῦ γνωστὸν εἶνε δι' ὅπου
ὄλος ὁ ἄλλος κόσμος βλέπει φῶς αὐτοὶ βλέπουσι πάντοτε σκότος
— τὸ σκότος τῆς ἀφαιρίας καὶ τῆς ἀδυναμίας, εἰς ἣν βυθίζονται.

Κατὰ τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ ὁ
παρητημένος πῆλο κ. Τρικούπης ἀντιτάσσει τὴν δημοσίαν δύνα-
μιν, τοὺς κλητήρας του καὶ τοὺς ἱππεῖς του. Περὶ Φιλίππου τοῦ
Β' τῆς Ἰσπανίας διηγούνται δι' ὅσα ἀφῆρουντο ἀπὸ τοῦ βασι-
λείου του κτήσεις καὶ ἀποικίας, τὸσους νέους τίτλους προσέθεταν
εἰς τὸ ὄνομά του. Ἀπαρράλλακτως ὅσον ἐλαττοῦται ἡ ἐξουσία τῶν
μέχρι τοῦδε διοικούντων ἡμᾶς, τόσῳ μεγαθύνεται ἡ θρασυτέρας των

Τὸ ἀληθὲς ἰσοζύγιον

ΕΛΑΓΕΙΟΝ

Κλαύσατε, φίλοι εὐσεβεῖς καὶ φίλοι δασμολόγοι,
καὶ σκυθρωποὶ καθίσατε ἀπάνω 'στοὺς πασσαλούς...
τόσον καιρὸ συνέθισε τὸ στόμα σας νὰ τρώγῃ
καὶ οὔτε μία κἄν μπουκιὰ ἐδίνατε 'στοὺς ἄλλους.
Σᾶς φεύγουν ἢ στατιστικαῖς κ' ἢ οἱ φόροι ἐπὶ φόρων,
καὶ δὲν διαγελάτε πιά ὡς εἶδος 'Ανακτόρων.

Κύριε τῶν δυνάμεων, τοὺς εὐσεβεῖς μας σῶσε,
χάρισε, Ὑψίστε, σ' αὐτοὺς μακρὸς στιγμὰς γαλήνης,
παρηγορίας βάλσαμον εἰς τὰ δεινὰ των δόσε
καὶ εἰς βαθεῖς συλλογισμοὺς στιγμὴ μὴν τοὺς ἄφρησε.
Ἡ ὄψις των χαρούμενη ἄς εἶνε σὰν καὶ πρῶτα,
καὶ τῶν πολλῶν των γνώσεων ἄς χύνουνε τὰ φῶτα.

Ναί! ἄς ἀνάβουν πάντοτε τοῦ νοῦ των τὰ καντήλια,
στέφε συχνὰ τοὺς ὕπνους των με θύραους κ' ὀπτασίαι,
ἄς βλέπων δασμολόγια, λαγούς με πετραχήλια,
κοκῶναις νύφαις, Δίκαια, χρυσᾶς καθηγασίας.
Καὶ μέσα εἰς τοὺς ὕπνους των ἄς βλέπουνε ἀπῆμα
πῶς πῆρε τὴν διάλυσιν τὸ προσφιλέ των κόμμα.

Εἰς πένθος καὶ κατήφειαν τὸ κόμμα ἐβυθίσθη
καὶ δὲν σηκόνουν ὅπως πρὶν τοὺς δυνατοὺς των ὤμους,
ἐδίθηκε ἢ γλώσσά των, τὸ στόμα δὲν κάνει μέλι στάλα
δὲν φαίνονται ἄπὸν καφφενέ, δὲν φαίνονται 'στοὺς δρόμους.
Καὶ διατρέχουν κίνδυνον οἱ δυστυχεῖς μεγάλον
ἐντὸς τῶν τᾶ φρων νὰ ριθοῦν μεθ' ὄλων των πασσαλῶν.

Ὁ κύρ Δεμάθας βλαστημᾶ 'ς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆ σάλα,
τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας κατάμαυρον τὸ βλέπει,
ἢ Μέλι σσέ του ἢ πτωχὴ δὲν κάνει μέλι στάλα
καὶ θεωρεῖ με σπαρχμὸν τὴν ἔρημὴ του ἰσέπη.
Κλαῖνε καὶ ὀλοφύρονται σὰν τὸν Ἱερεμία,
καὶ πότε πότε ρίχνουνε ματριάς καὶ 'στὰ τὰ ταμεῖα.

Κλαύσατε φίλοι εὐσεβεῖς καὶ φίλοι δασμολόγοι,
καὶ σκυθρωποὶ καθίσατε ἀπάνω 'στοὺς πασσαλούς...
τόσον καιρὸ συνέθισε τὸ στόμα σας νὰ τρώγῃ
καὶ οὔτε μία κἄν μπουκιὰ ἐδίνατε 'στοὺς ἄλλους.
Σᾶς φεύγουν ἢ Στατιστικαῖς κ' ἢ οἱ φόροι ἐπὶ φόρων,
καὶ δὲν διαγελάτε πιά ὡς εἶδος 'Ανακτόρων.

-SOUR'S.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Δὲν ἠξεύρομεν ἂν ἡ πτώσις θὰ ὠφελήσῃ ἢ ὄχι. Βεβαίως ὅμως
πρέπει νὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι δι' αὐτὴν καὶ μόνον διότι ἐγένετο
ἀφορμὴ καὶ τῆς ἐξῆς λογιωτάτης ἀποφάνσεως τῶν ὑπουργικῶν:
Ὁ κ. Τρικούπης ἔχασεν ἐν ζητήματι ἐμπιστοσύνης διὰ
τεσσάρων ψήφων. Ἐν τούτοις κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῶν ἔχει
ὄχι μόνον πλειοψηφίαν ἀλλὰ καὶ ἀπαρτίαν. Ἐπομένως οἱ κύριοι
αὐτοὶ θὰ εἴπῃ διὰ τὴν κρίσιν του ὅταν χάνουν κερδίζουσι, ὅπως
ἐδῆλωσε καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ περὶ δανείου συζητήσεσι, καὶ
ὅταν εἶνε παρητημένοι ἐξακολουθοῦσι κατέχοντες τὴν ἐξουσίαν.

Διατί λοιπὸν δὲν εἶνε εὐχαριστημένοι καὶ ζητοῦν νὰ ἐπανέλθουν
εἰς τὴν ἐξουσίαν;

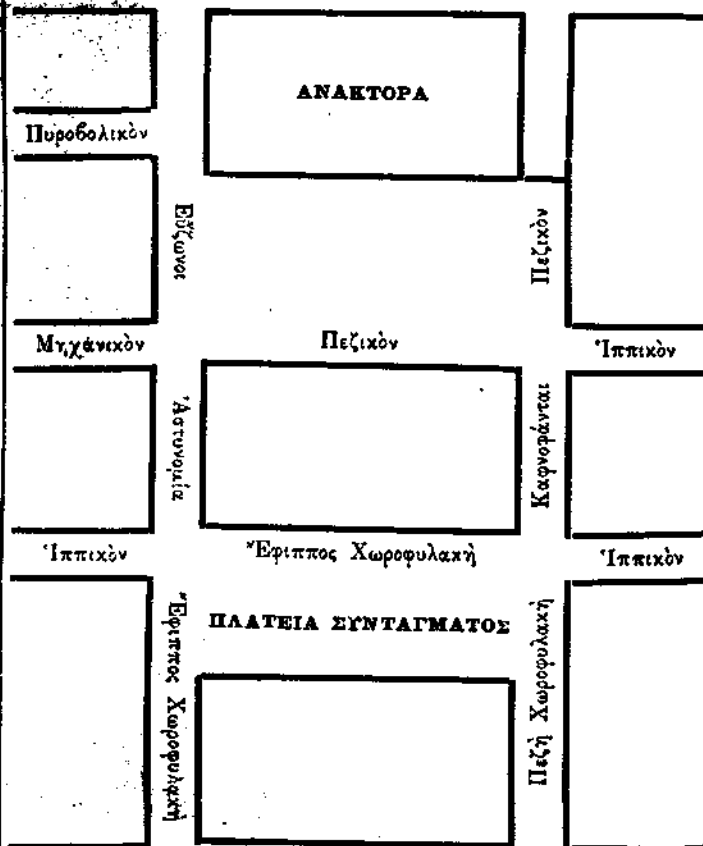
Θὰ δώσῃ τὴν διάλυσιν ὁ βασιλεὺς; Δὲν θὰ τὴν δώσῃ; Καὶ ἂν
τὴν δώσῃ, εἰς ποῖον θὰ τὴν δώσῃ; That is the question! Νομίζομεν
ἔτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λησμονεῖται καὶ εἰς ἄλλο ἀνάτατος κύριος.
Ἄν εἶθι ὅτι τὰ πράγματα περιστρέφονται εἰς τὸν αὐτὸν φαῦλον κύκλον, ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ διὰ
τῆς συνήθους ὁδοῦ, ὅτι ἐμπαίζονται αἱ θελήσεις του καὶ παραμορφοῦνται
αἱ ἐπιθυμίαι του, τὴν ἀληθῆ διάλυσιν θὰ τὴν δώσῃ ὁ λαὸς καὶ
θὰ εὐρεθῇ τὸ καταλλήλον φραγγέλιον, ὅπερ θὰ ἐκδιώξῃ τοὺς
ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κυριῶν συναθροισζομένους καπήλους.

Τελευταία ὄρα

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως εἶνε ὅτι μὴ
κωνισθέντων τῶν πραγμάτων ὡς ἔδει μεταξὺ τῆς βασιλείας καὶ
τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ κ. Τρικούπης παρηγγέλη ν' ἀναλάβῃ πάλιν
τὴν ἀρχήν. Ὁ Ἄσμοδαῖος δὲν δύναται ἐπομένως ἢ νὰ τῷ εὐχηθῇ
καλὸν τέλος. Ἐπὶ τῷ εὐαρέστῳ ἀποτελέσματι ταύτῃ τὴν στιγμὴν
μεγάλῃ διαδύλωσις ὑπουργικῶν διενεργεῖται ἔξωθεν τοῦ Κεντρικοῦ
Ταμεῖου.

ΣΧΕΔΙΟΝ

ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΝ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ
ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ GENERAL BOUM.

Χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν μας.

ΩΙΔΕΙΟΝ

Ἡ κομφή αἶθουσα τοῦ Ὁδείου πάλιν συγκαλεῖ ἡμᾶς εἰς καλίστην ἐσπερίδα διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην. Συναυλία ἦν δίδουσι
διαβαίνοντες ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ διάσημος βιολινιστὴς Gerhard
Brassin καὶ ἡ κλειδοκυμβαλίστρια κυρία Clara Stein, συγκαλεῖ
τοὺς φιλομούσους, οἵτινες βεβαίως θὰ συρρεύσωσι πολλοί, ἀφοῦ καὶ
ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου εἶνε μόνον 10 φρ. Ἐκ τοῦ ποιικλωπάτου
προγράμματος δὲν λείπει οὔτε ὁ Βετόβεν, οὔτε ὁ Ρουβινστάιν, οὔτε
ὁ Λίστ, οὔτε ὁ Παγανίνης καὶ εἰ τις ἄλλος ἐκ τῶν μεγάλων μουσουργῶν.
Καὶ εἰσιτήρια παρέχονται παρὰ τοῖς κκ. Βελουδίφ, Βίλμπεργκ καὶ Μπέκ, καὶ τὸ ἐσπέρας ἐν τῷ Ὁδείῳ.